

Pamati un galvenie argumenti

Pievienojoties Eiropas Savienībai, Polijas Republikai kļuva saistoša putnu īpašo aizsardzības teritoriju norādīšana.

2004. gada decembrī tika publicēts ornitologu izstrādāts Eiropas nozīmes putnu dzīvotņu Polijā saraksts (IBA 2004), kurā, pamatojoties uz ornitoloģijas 140 kritērijiem, tika norādītas putnu sugu saglabāšanai nozīmīgās teritorijas.

15 no IBA 2004 sarakstā iekļautajām teritorijām Polijas Republika nenorādīja kā īpašas aizsargājamas teritorijas, kaut arī nav nekāda zinātniska pētījuma, kas pamatotu to, ka Polijas iestādes tās nenorādīja.

Turklāt ir norādīti daudz mazāki astoņu īpaši aizsargājamo teritoriju lielumi nekā tie ir minēti IBA 2004 sarakstā, un to otrā robežas pusē bija teritorijas, kas atbilstoši IBA 2004 tika norādītas kā piemērotākās putnu sugu saglabāšanai.

Vēl 2007. gada septembrī Polijas iestādes, neinformējot Komisiju, būtiski samazināja piecu norādīto no putnu aizsardzības viedokļa īpašo aizsargājamo teritoriju lielumu.

(¹) OV L 103, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 11. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Īrija

(Lieta C-554/07)

(2008/C 51/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Lyal un M. Afonso, pārstāvji)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, Īrijas tiesībās nepareizi transponējot Direktīvas 2006/112 (ieskaitot šīs direktīvas I pielikumu) 13. pantu un tādējādi izslēdzot no nodokļa piemērošanas jomas visas saimnieciskās darbības, kurās ir iesaistīta valsts, vietējās pārvaldes iestādes un citi publisko tiesību subjekti, ar atsevišķiem ierobežotiem izņēmumiem, Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) 2., 9. un 13. pants;

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Īrijā valsts un vietējās pārvaldes iestādes tiek uzskatītas par nodokļa maksātājiem tikai tiktāl, ciktāl finanšu ministrs ir izdevis īpašu rīkojumu šādā sakarā. Komisija uzskata, ka šāda situācija vairākos aspektos ir pretrunā PVN direktīvas 13. pantā noteiktajai sistēmai. Pirmkārt, nav paredzēti noteikumi attiecībā uz publisko tiesību subjektu aplikšanu ar nodokli gadījumā, kad tie darbojas citā, nevis publisko tiesību subjektu, statusā. Otrkārt, nav paredzēts vispārīgs noteikums attiecībā uz publisko tiesību subjektu aplikšanu ar nodokli gadījumā, kad tie darbojas publisko tiesību subjektu statusā, bet veic tādu saimniecisko darbību, kuras neaplikšana ar nodokli radītu ievērojamu konkurences izkropļojumu. Publisko tiesību subjektu aplikšana ar nodokli ir pilnībā atkarīga no finanšu ministra; attiecīgajos noteikumos nav paredzēti nekādi kritēriji viņa lēmuma pieņemšanai. Treškārt, nav paredzēts neviens noteikums attiecībā uz PVN direktīvas I pielikumā uzskaitīto darbību aplikšanu ar nodokli.

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Apvienotā Karaliste) 2007. gada 17. decembra rīkojumu — The Queen on the application of S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated/Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Lieta C-558/07)

(2008/C 51/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated

Atbildētājs: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ņemot vērā, ka REACH Regulas ⁽¹⁾ II sadaļā noteiktās reģistrācijas prasības, ievērojot Regulas 2. panta 9. punktu, neatiecas uz polimēriem, vai 6. panta 3. punktā atsauce uz "monomēru vielām" nozīmē:
- a) izreaģējušus monomērus, t.i., monomērus, kas ir reaģējuši kopā tā, ka tie ir neatdalāmi no polimēra, kuru sastāvdaļa tie ir;
 - b) neizreaģējušus monomērus, tas ir, monomērus, kas ir pārpalikumi polimerizācijas procesā un kas pēc procesa pabeigšanas saglabā paši savu ķīmisko identitāti un īpašības, kas atšķiras no polimēra; vai
 - c) gan izreaģējušus, gan neizreaģējušus monomērus?
- 2) atbilde uz 1. jautājumu ir vai nu a) vai c), vai 6. panta 3. punkta piemērošana attiecībā uz polimēru ražotājiem vai importētājiem ir nelikumīga tāpēc, ka prasības ir neracionālas, diskriminējošas vai nesamērīgas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 20. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Maltas Republika

(Lieta C-563/07)

(2008/C 51/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — U. Wölker un D. Lawunmi)

Atbildētāja: Maltas Republika

Prasītājas prasījums:

— atzīt, ka, nesniedzot nepieciešamo informāciju, lai Maltā izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmumu Nr. 280/2004/EK (turpmāk tekstā —

"Lēmums") par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā ⁽¹⁾, lasot to saistībā ar 2.-7. pantu Komisijas 2005. gada 10. februāra Lēmumā 166/2005/EK, ar ko paredz noteikumus, lai īstenotu Lēmumu 280/2004/EK, Maltas Republika nav izpildījusi Lēmuma 3. panta 1. punktā noteiktos pienākumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Lēmuma Nr. 280/2004/EK 3. panta 1. punktu, lai novērtētu faktisko progresu un Kopienai ļautu sagatavot gada pārskatus, dalībvalstīm saskaņā ar pienākumiem atbilstoši ANO Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām un Kioto protokolam Komisijai līdz katra gada 15. janvārim jāpaziņo attiecīga informācija par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijām.

Ņemot vērā, ka Maltas Republika nav sniegusi Komisijai informāciju, ko tai vajadzēja sniegt līdz 2006. gada 15. janvārim, Komisijai jāuzskata, ka Maltas valsts iestādes nav izpildījušas Lēmuma 3. panta 1. punktā noteiktos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 49, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 10. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Maltas Republika

(Lieta C-11/08)

(2008/C 51/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — K. Simonsson)

Atbildētāja: Maltas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nosakot valsts tiesībās, ka inspektori, kas neatbilst Padomes 1995. gada 19. jūnija Direktīvas 95/21/EK par ostas valsts kontroli ⁽¹⁾ VII pielikuma kritērijiem, ir pieļaujami, ja tie 2004. gada 1. maijā strādāja kompetentās iestādes dienestā ostas valsts kontrolēs, Maltas Republika nav izpildījusi Direktīvas 12. panta 1. punktā un VII pielikumā noteiktos pienākumus;

— piespriest Maltas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.